

[Kirkeministeren]

de forskellige institutioner, men det er sandelig også i Paris, på Costa del Sol og i Canada, ja, over hele verden, at man nu vil få flere midler til det daglige menighedsliv, end man har nu.

Hr. Povl Brøndsted foreslog, at dette skulle gælde alle, der var døbt i den danske folkekirke, og som tog ophold i udlandet. Jeg vil gerne understrege, at det, dette forslag drejer sig om, er danskere på midlertidigt ophold, og jeg vil gerne sende den anordning fra den 20. maj om medlemskabet til udvalget, for den opremser alle kriterierne for, at det betragtes som midlertidigt ophold.

Det spørgsmål, hr. Povl Brøndsted rejste, drejede sig jo om folk, der for resten af deres liv har bosat sig i et fremmed land, men dem har vi slet ikke ment at kunne overskue at tage med i disse forslag. Nu er spørgsmålet imidlertid rejst, og jeg vil gå hjem og se, om der er nogen mulighed for at give dem en lignende status, men jeg frygter, at det bliver mere uoverskueligt og mere besværligt, end det ser ud til. Vi ved jo ikke, hvor mange der er af dem, og jeg tror nok, at det er et spørgsmål, der i høj grad vil have Præsteforeningens interesse, hvor mange sognebørn man så pludselig har, folk, der har krav på at bruge kirken, selv om de for resten af livet har slået sig ned i udlandet.

Nu er det jo sådan, at det er meget sjældent, en dansk præst vil nægte at foretage en kirkelig handling for en dansker, der er hjemme på ferie, men selvfølgelig var det dejligt, hvis det simpelt hen altid kunne finde sted. Vi skal dog også huske, at når folk tager den store beslutning at bosætte sig i et fremmed land for resten af deres levetid, må det være på grund af, at der er noget, der er bedre dér, og så må man samtidig se i øjnene, at der er ting, man må give afkald på i sit hjemland.

Jeg vil her lige sige, at hvis man som fastboende for resten af livet i udlandet bor i nærheden af en sømandskirke, ville jeg tro at man – dette er ikke en juridisk udtalelse, men en spontan bemærkning – kunne klare det ved at melde sig ind i menigheden ved den pågældende sømandskirke, idet man fra gammel tid har betragtet de danske i udlandet, der sluttede sig til en sømandskirke, som værende medlemmer af den danske folkekirke.

Men har man et udspil også på dette område fra Kirkeudvalget, kommer jeg gerne til samråd om det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 156:

Forslag til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri. (Fritidsfiskeri og fiskepleje).

Af fiskeriministeren (Gammelgaard).

(Fremsat 14/1 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Det forslag, fiskeriministeren her har fremsat, har jo allerede vakt megen interesse rundt omkring, og der er jo også mange personer og befolkningskredse, der bliver berørt af det. Derfor er det ganske naturligt, at det vækker en vis interesse, og det er jo ikke bare nulevende personer, der bliver berørt af det. Jeg har hørt eksempler på, at afdøde fritidsfiskeres mærkede redskaber fortsat er i drift, men det er en af de ting, som ophører med dette forslag, kunne jeg forestille mig.

Der er nogle elementer i forslaget, som jeg godt vil knytte nogle kommentarer til.

Vi har jo fra Socialdemokratiets side flere gange fremsat forslag om, at der skulle bevilges nogle midler til fiskepleje og til udsætning af yngel, og et flertal i Folketinget har jo på det sidste par finanslove sikret, at der var midler til det, så den del af forslaget er vi enige om. Vi finder, at det er fornuftigt, at ministeren går ind for at afsætte sådanne midler fremover. Det kan også være rimeligt, at en del af disse midler fremskaffes ved, at der indføres en licensordning.